

TRASA ROWEROWA NR 30

DŁUGOŚĆ TRASY: 6,4 km

OPIS TRASY

Trasa swój bieg przez tereny Lublińca rozpoczyna na zachodnich krańcach miasta w rejonie Dziewczej Góry. Wiedzie terenami leśnymi w kierunku północno-wschodnim aż do DK 11, stanowiącej zachodnią obwodnicę miasta. Następnie trasa wiedzie ul. 74 Górnośląskiego Pułku Piechoty przy Stadionie Miejskim i placu zabaw. Ulica ta przecina Park Grunwaldzki **(17)**, w którym znajduje się amfiteatr i Kanał Grunwaldzki oraz sieć ścieżek dla spacerowiczów i rowerzystów.

Następnie trasa wiedzie ul. Grunwaldzką wzdłuż kompleksu szpitalnego, mija mieszczący się w średniowiecznym zamku hotel **(1)**, przebiega pomiędzy Bulwarem Europejskim **(14)** i Bulwarem im. Franciszka Grotowskiego **(13)** i dociera do Ronda Jana Pawła II. Przylega do niego otoczony parkiem Klasztor Ojców Oblatów.

Dalej trasa prowadzi ścieżką pieszo-rowerową wzdłuż Alei Solidarności, obok zabytkowego drewnianego Kościoła św. Anny **(2)** i Skweru Rodziny Stein **(16)** poświęconego wywodzącej się z Lublińca rodzinie Świętej Teresy Benedykty od Krzyża – Edyty Stein, aż do Ronda Władysława Opolczyka. Przy ul. Mickiewicza znajduje się kamienica z ciekawą historią **(11)**. Trasa przecina rondo i prowadzi ścieżką pieszo-rowerową wzdłuż ul. Częstochowskiej i łączy się z trasą nr 17 i 27.

ATRAKcje TURYSTYCZNE NA TRASIE

(1) Zamek Lubliniecki

W istocie nie zamek, lecz pałac – rezydencja pozbawiona funkcji obronnych. Budowla łączy cechy kilku epok: jej bryła ma charakter barokowy, elewacje utrzymane są w duchu klasycyzmu, a XIX-wieczna rozbudowa wzbogaciła ją o elementy neostylowe. Tradycyjna nazwa „zamek” odnosi się do średniowiecznej

siedziby Piastów opolskich, po raz pierwszy odnotowanej w źródłach jako fortalitium w 1397 roku. Przez stulecia rezydencja pozostawała własnością rodów władających okolicznymi ziemiami, m.in. Kochcickich, Cellarych i de Garnier. W 1638 roku na zamku gościł król Władysław IV Waza, a podczas potopu szwedzkiego krótkotrwałe schronienie znalazł tu cudowny obraz Matki Bożej Częstochowskiej, wywieziony z Jasnej Góry przez paulinów. Jak każda wiekowa budowla, lubliniecki zamek ma również swoje tajemnice. Jedna z nich dotyczy rozciągających się pod nim lochów, które według miejscowej tradycji mogą sięgać aż do Parku Grunwaldzkiego. Trudno jednak zweryfikować tę opowieść, gdyż wejście do podziemi zostało zamurowane jeszcze w latach 60. XX wieku. Obecnie w odrestaurowanych wnętrzach zamku znajdują się hotel oraz restauracja.

(2) Kościół św. Anny

Nieduży, lecz niezwykle urokliwy drewniany kościół na Szlaku Architektury Drewnianej Województwa Śląskiego. Wzniesiony w 1653 roku z fundacji hrabiego

Andrzeja Cellarego, został gruntownie odnowiony w 1754 roku z inicjatywy Pierre'a de Garnier. Z powodu postępującej degradacji i groźby zawalenia w 1998 roku świątnię rozebrano, a następnie odtworzono na nowych fundamentach, przesuwając ją o kilkanaście metrów. Kościół zachował oryginalne barokowe wyposażenie, którego najważniejszym elementem jest ołtarz z obrazem św. Anny i figurami czterech Ewangelistów. U jego podstawy widnieje herb rodu Cellarych, a z tyłu umieszczono kamień węgielny poświęcony przez św. Jana Pawła II. Na balustradzie chóru muzycznego znajduje się kartusz herbowy rodu de Garnier z inskrypcją upamiętniającą odnowienie świątyni w 1754 roku. Wystrój wnętrza uzupełniają obrazy z XVII i XVIII wieku pochodzące z Kościołów św. Mikołaja i św. Krzyża.

(11) Kamienica przy ul. Adama Mickiewicza

Kamienica nr 9 przy ul. Mickiewicza, nosząca tradycyjną nazwę „Pod Śmiejącym się Matyjasem”, jest jednym z ciekawszych miejsc związanych z historią rodziny Steinów w Lublińcu. W latach 1882–1884 mieszkało tu małżeństwo Zygryda i

Augusty Steinów wraz z dziećmi. W kamienicy urodziła się ich córka Róża – siostra św. Edyty Stein, zamordowana wraz z nią w niemieckim nazistowskim obozie zagłady Auschwitz-Birkenau. W tym samym budynku i w podobnym czasie przyszedł na świat również Hans Heinrich Lammers, późniejszy szef kancelarii cywilnej Adolfa Hitlera i jeden z najbliższych współpracowników przywódcy III Rzeszy.

(13) Bulwar im. Franciszka Grotowskiego

Nowoczesna przestrzeń rekreacyjna nad rzeką Lublinicą, powstała w wyniku rewitalizacji nadrzecznych terenów. Znajdują się tu promenada spacerowa, ścieżki piesze i rowerowe, most nad rzeką, plac zabaw, siłownia plenerowa oraz miejsca wypoczynku. W okresie zimowym działa lodowisko. Wzdłuż promenady można podziwiać drewniane rzeźby powstałe podczas Międzynarodowego Pleneru Rzeźbiarskiego „Czas – Człowiek – Przestrzeń”, zorganizowanego w Lublińcu w 2012 roku. Na barierkach mostu zakochani zawieszają „kłódki miłości”, symbolizujące trwałość uczuć. Patron bulwaru, Franciszek Grotowski (1733–1814), był właścicielem dóbr lublinieckich i fundatorem zakładu wychowawczego dla sierot. W testamencie z 1812 roku przeznaczył swój majątek na utworzenie placówki dostępnej dla dzieci bez względu na pochodzenie i wyznanie.

(14) Bulwar Europejski

Zrewitalizowana przestrzeń rekreacyjna nad Lublinicą, położona pomiędzy rzeką a Zamkiem Lublinieckim. Obejmuje teren dawnych zabudowań gospodarczych należących do zamku i przylega do nowoczesnego budynku „Lubiteki” - Miejsko-Powiatowej Biblioteki Publicznej. W przestrzeni bulwaru znajdują się alejki spacerowe, ciągi pieszo-rowerowe, miejsca wypoczynku, plac zabaw, tereny zielone, oczko wodne oraz tężnia solankowa. Przy budynku „Lubiteki” można podziwiać rzeźby powstałe podczas III Międzynarodowego Pleneru Rzeźbiarskiego w Lublińcu w 2017 roku, którego tematem przewodnim była literatura Od strony ul. Piłsudskiego, przy dawnej willi Kielmana, znajduje się tablica upamiętniająca dzieci - ofiary niemieckich zbrodni medycznych. Bulwar Europejski został wyróżniony w 2020 roku w prestiżowym ogólnopolskim konkursie Towarzystwa Urbanistów Polskich i Związku Miast Polskich na najlepiej zagospodarowaną przestrzeń publiczną w zieleni.

(16) Skwer Rodziny Stein

Skwer w miejscu dawnej posesji „Villa Nova”, gdzie w 1884 roku zamieszkali rodzice Św. Edyty Stein – Zygfryd i Augusta wraz z dziećmi. Obecnie skwer zdobi plenerowa ekspozycja rzeźb poświęconych św. Edycie Stein, powstałych podczas I Międzynarodowego Pleneru Rzeźbiarskiego „Św. Edyta Stein – patronka Lublińca i współpatronka Europy”, zorganizowanego w Lublińcu w 2010 roku.

(17) Park Grunwaldzki

Największy i najpopularniejszy teren rekreacyjny Lublińca. Jego historia sięga lat 70. XIX wieku, kiedy miejski las zaczęto przekształcać w park spacerowy. Wytoczono wówczas promenady leśne stanowiące dojście z miasta do parku, ustawiono ławki i stoły oraz zbudowano charakterystyczny krąg taneczny „Grzybek”. W okresie międzywojennym park rozbudowano o liczne obiekty rekreacyjne. W 1929 roku otwarto kąpielisko miejskie, a w latach 1935–1936 powstał malowniczy kanał wodny z mostkiem, który do dziś stanowi jeden z symboli parku. Na terenie parku znajduje się również Stadion Miejski oraz muszla koncertowa, będąca miejscem organizacji koncertów, festynów i corocznych Dni Lublińca.

- [Udostępnij](#)
- [Drukuj](#)
- [PDF](#)